Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

semper prima laudabilia nullo uidebant. Nam thoris
pulsandi operem solliciti uasarib⁹ luminarib⁹ ꝛ p̄ parā
dis hostiis strenuus uidebat. ꝛ mor nauitis ꝛ edificiis
ecclie oseruandis ꝛ augendis unice omodus erat. In
moribus quibdam blande affabilis erat. ꝛ in claustrali
necessitate benigni ostitor. ⁊ ut pt fine patiunt. ñ hec
tam sincere gerebant quā putabat. Ph dolor nullus in
hac carne degens qmūcumq; pfecerit uiriuib⁹ ab
hoste antiquo potē fieri securus. q̄ semp ecuit q̄rens
quē deuoret. cui esca electa. cui qsq; tanto ē odiosior:
quanto ē sanctior. quē uuat potissimū eos lapsus
quos ē potior grad. aq̄ sic int̄ anglos p̄ncipū peccī
ē adinuentū incolo. ita gaudet maxime ruinis illos
q̄ anglicam uitā ꝓponunt agere in monastio. Pari m̄ se
ductus ē abeo sacista ille. Qd ꝛ suis uiribus homo faciat
dū cont̄ p̄ncipū uiarū di ogra sūmū archangēlm pul
uis pugnat. Ille enī miser sacista corrupto p̄nū ēm
uasculo suę carnis. acidū ora dno exhibebat q̄cq̄d
boni uidebat agere. Arripta q̄ oportunitate de facili
tate creb exitus. nam uecdia iacebat. ꝛ q̄si p̄uinate
monasti suppeditabat ei q̄ens uellet exeundi amo
nastio licentia. ꝛ ex hac occasione in ruie uicino cū q̄
dam mulierula fornicandi clanculo habebat. sicut
dinē. Latebat aut omis hoc flagiciū diebus multis. ab
bate p̄cipue ac monachos quemū. quib⁹ ut cognaie
de illo tale aliq̄d scelus uidebat. tamā uico frugalitate.
tamā pensabant immoribus honestate. At pfectū ūm ē
qd defama dir. Ipsa q̄ incolo rerū pelago gerat. ⁊ tellu
re uidet. totūq; inqirit morbem. Quiaq; cū ueris pas
sim ōnia uagant. Vilia rumos. Loce enī cū ff ille mag
ne auto quemu estimationis habere. anili plebecula
undiq; foris cantabat. ꝛ cū ille miser nemīnē credet
sui ēmins oscii p̄ter solā peccati ei osortem. fama il
la portentuosa publice rem diuulgabat. Crescē idies
de monacho rumusculi dubij. susurrij. auctores. ꝛ semp
audiri aliq̄d nouī adiecit auctor. atq; ut nilil homin
culus uicioq; natū maliuolis magno ipudio ē latere
bonos ledere. occulte bonos clandestina detractione
ōfusionī deuogare. culpa uni iuxta arbitrium illos
diffundit. incertos. Culpe occasione quā omittebat ille
solus tot incusat quentus. tot addicit ordo monastic.
q̄ agnoscentes aliq̄ uicium honesti ac religiosi laici p̄
fati cenobij ostantes amici sati egre tulerē. Iniusis
enī decausis q̄ locū illū multi seruabant ñ diuisū af
fectū. alij p̄dia sua illo otulerant. alij suas soboles de
uote adseruiendū dō regularī illic obtulerant. aliq
se inibi habitū religionis assūptos pollicti fuerant.

Singuli u uariis rationib⁹ obnexi monastio fauentes
adse sane omnē censebant ei grue infamiā. nutbantq
puribus lacatoribus religiosi ordinis pie reluctari. Qs cū
sedare ñ possent. ē eū pius nīnib⁹ innatū prauā semp
libenē audire ꝛ dice. ꝛ dicto int se die admonastium
quemunt. uocatoq; abbē seorsū stē acuti ꝛ discreti uiri
prudent illū appellant. Aiunt enī p̄mo rem grauē
se affere. rem a seniorib⁹ cenobij ñ dissimulandam.
rem pfecto ipsi abbi ñ ferendā. postulantq; ne qd di
cent studio carnalis. aliquatēn eis uuiceū ne retere ma
liuolentie. Itaq; abbē ueheni stupente. sacīste flagiti
um qd more tot uulgi cotidie usari audiit apiunt.
Deinī astruunt suspicionē. cū peccandi oportunitate
tū ñ nullis aliis argumis sati ueri similib⁹ ptra ꝛ p̄ba
dunt acrit simulatā diu religionē. exaggant amare
ñ sacīste unmo sacelegi actū fedissimū. Indignant qd
ille monach immo monstrū tam sacrū monachos or
dinē fecisset obprium. Postremo qsti s lugubrit deporti
ecclie illū gla. deq; p̄semi ei infamia. orant. obsecrant.
ut qm tandē loco tandē pspiciant. ꝛ ꝓpalatū flagiti
um diuti incorrectū regnare ac impunitū minime
sinat. Qd adhec abbas respexit. Quo se uertent. Ne
garet ēmen. At uidebat illis qdē psuadē ñ posse. In
pbant. At nec diu sati ñ certus erat. Diuq; apri. id
tandē potissimū iudicauit. ut p̄mo quide grus agere
religioso eos studio. ut bīuolentiā qm meis q̄ cenobi
um intelligebat augeret. Aut q̄ multū ē displicē audi
tum flagiciū. q̄ eo magis q̄ q̄cq̄d adiscipulis delinqt
respicit ad magistrū. Veritatē exprimīta cotidiana
ostare. instabilis uulgi rumusculos ad ōdempnationē
plone inqua tot inuenirent laude digna minime
sufficere. Subtexuit aut ut erudit exempla q̄. plima.
Oemoiaunt euestachiū Iniustissimū antiochie patri
archam. sub ostantini p̄mi tempib⁹ q̄ precipū recte fi
dei signifer in oncilio nyceno cont pestilentū oplices
obstitit. ac deiū abipis ē patrarchat gla deiectus opo
sita calumpnia p quanda oducta muliercula q̄ p iu
rio q̄q; affirmabat se de eo pepisse. Subdidit ꝛ de a
lexandrino athanasio. que similī machinamib⁹ arria
nus femina desiu uiolatione uncilio accusauit. Deinī
cū exemplis ꝛ ronib⁹ ogruis ostendisset pietatē sepe int
impios innocentā. ꝛ ogestis auctoritatib⁹ patrū tem
rios accusatores ꝛ iudices sacrī ordinū pala fecit se
pe canonice addictos. Asseruit ꝛ princeps culpa ñ de
bere ēam penā iuogare. Id magis ē patrū ꝓbauit
de sonte filio poti bona. q̄ de insonte mala opinari. ad
utrumū blandicuis pris ꝛ ronū dulcedine legis eosdem